

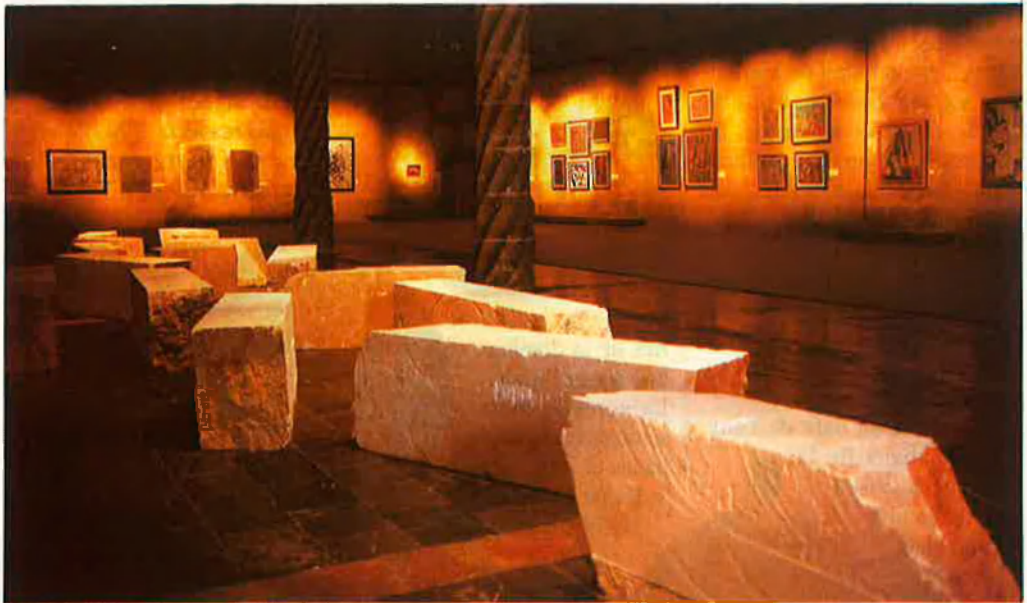
Juli Ramis redescobert

El pintor mallorquí Juli Ramis és objecte d'una triple exposició un any després de la seva mort. Una mena d'homenatge a un gran pintor gairebé desconegut fins ara.

Sembla que definitivament la figura de Juli Ramis (Sòller, 1909-Palma, 1990) s'ha institucionalitzat, atès el reconeixement que en els darrers anys li han ofert les institucions públiques i privades, tant en la mostra antològica de 1980 organitzada per l'antic consell general Interinsular, com en la concessió de la Medalla del parlament de les Illes Balears l'any 1988 o la medalla d'Or de la comunitat autònoma poc temps abans de la seva mort. Ara, la Conselleria de Cultura del Govern Balear ha fet un recull de l'obra de Ramis que s'exposa a la Llotja. Per la seva part, la Caixa de Balears, "Sa Nostra", presenta l'obra en petit format i dibuixos del pintor sollerí. I la Banca March mostra l'obra gràfica de Ramis. És curiós aquest fet de l'implicació de diferents entitats bancàries de voler donar suport a aquesta mostra que inclou tres acurat catàlegs.

Seria convenient que també es fomentassin els estudis seriosos i les revisions objectives per així acostar-nos amb més coneixement de causa al que va ser un artista definit per la seva inquietud en la seva obra i vida.

De la seva inquietud vital podem destacar les estades a Barcelona, Madrid, París, Tànger, Londres... quant a la seva trajectòria creativa, es fa molt difícil definir-la amb la inclusió en un corrent estètic determinat, perquè una de les pautes que l'expliquen és tal vegada el que sosté E. Jardí, en un dels textos del catàleg: "Precisament la voluntat de l'artista mallorquí de no com-

Juli Ramis, un èxit tardà però unànim.

JOAN GELIA

prometre's per massa temps amb determinades persones i tendències estètiques, és el que dóna pes i transcendència a l'aventura pictòrica de Juli Ramis, caracteritzada per una constant recerca de procediments gràcies a la qual la seva obra adquireix una remarcable originalitat".

L'obra del nostre autor assoleix unes enormes distàncies respecte a l'obra realitzada a Mallorca fins gairebé els anys setanta, mo-

ment en el qual es produeix una obertura cap als diferents corrents internacionals. I, malgrat la seva trajectòria artística, no es pot incloure en el marc local de Mallorca la incidència tan repelença que va produir la pintura, sota l'etiqueta de "post-impresionisme de caire local", en els gustos de molts de mallorquins i que pot haver estat una de les causes de la incomprensió i rebuig de J. Ramis.

Però un dels punts en què es fa més necessari un estudi rigorós és en el període on practica les seves primeres teles de caire abstracte, cap a la fi dels anys quaranta i cinquanta. No hem d'oblidar que en aquells anys és quan es fomenta des de París tot un tipus d'abstracció com són els corrents signícs, informals, matèrics o gestuals i que Juli Ramis conegué de prop (l'any 1933 ja havia conegut

Wols a Mallorca). L'any 1953 participà en el VII Salon des réalistes Nouvelles, autèntic nucli difusor de l'art abstracte.

Posteriorment, i ja dins els primers anys seixanta, va realitzar obres adscrites al denominat informalisme matèric, en el qual, i segons C. Cantarelles, aconseguirà el seu segell més personal, dilatant i experimentalment ric.

La seva antipatia cap a tota l'especulació de galeries i *marchands* com també la reticència a fomentar la seva obra mitjançant escrits de les seves reflexions teòriques, tal vegada per allò que les obres no necessiten cap mena d'explicació, ha provocat el desconeixement d'aquest pintor la vàlua del qual encara no ha estat reconeguda ni pels historiadors de l'art ni pel públic en general.

Jaume Reus